

ת"ד 5105/11-17 - מדינת ישראל נגד אסתר סטלה אופנהיים,

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 5105-11-17 מדינת ישראל נ' אופנהיים

לפני כבוד השופט הגר אדרי

המאשימה:
נגד
מדינת ישראל

הנאשמת: אסתר סטלה אופנהיים, ע"י עו"ד מאירוביץ

גזר דין

הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבל הולך רגל חבלות של ממש.

המדובר בנאשמת נורמטיבית, האוחזת ברישיון נהיגה משנת 1978 וזהו לה הכשל הראשון בכלל.

ניכר כי התנהלותה בדרכים תקינה.

הערך המוגן בעבירה זו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

מתחם העונש ההולם לעבירות אלה כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בגין הוראת חיקוק מספר 3, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשי פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשמת עונשים של פסילה בפועל מעל לפסילת המינימום הקבועה בחוק, פסילה מותנית משמעותית וקנס, זאת לאור העובדה כי הולך הרגל נפגע במעבר ח צייה, מקום מבטחו והפנתה לנסיבות קרות העבירה ככאלה המעידות כי רק בנס לא ארעה תוצאה חמורה יותר בשל העובדה כי גם אשת הנפגע עמדה עימו במקום.

עוד הפנתה המאשימה לעובדה כי הולך הרגל נחבל חבלה של ממש בדמות שבר מורכב בשורש כף היד שהצריך גיבוס ואשפוז בן יומיים.

מנגד, עתרה ב"כ המלומדת של הנאשמת להשית עליה את הפסילה הנמוכה במתחם הענישה בשל העובדה כי מדובר בנהגת זהירה האוחזת ברשיון נהיגה יותר מ- 30 שנה, ללא עבירות תעבורתיות כלל, דבר המעיד על נהיגה זהירה ואחראית. ב"כ הנאשמת הפנתה לנסיבות קרות התאונה ככאלה שניתן להתחשב בהן וציינה כי האירוע השאיר על הנאשמת חותם.

ב"כ הנאשמת ביקשה לקבוע כי החבלה של ממש שנגרמה להולך הרגל הינה ברף התחתון, להתחשב בכך שהנאשמת לקחה אחריות מיידית וחסכה זמן שיפוטי, כי הינה פנסיונרית וזקוקה לרכבה לצורך עזרה עם הנכדים והגעה למקומות שונים.

כעולה מכתב האישום, הוראת החיקוק אשר יוחסה לנאשמת מצויה בתוספת השנייה של פקודת התעבורה ולכן, טומנת בחובה חובת פסילת רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ-3 חודשים וזאת בנוסף לכל עונש אחר.

לאור מכלול הנימוקים לעיל, לא מצאתי מקום לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש לחרוג מרף פסילת המינימום בנסיבותיו המיוחדות של תיק אולם כן מצאתי מקום להסתפק בפסילת המינימום הקבועה בחוק ולהתחשב באיזון יתר רכיבי הענישה בשל עברה התעבורתי הנקי ותוצאות התאונה.

בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת, מצאתי לזקוף לזכותה את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתה הרב ועברה התעבורתי הנקי, את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 500 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 21.6.18.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים. במידה וריצתה פסילה מנהלית, תנוכה פסילה זו מהפסילה בפועל שנגזרה.

הפסילה תחל עד ולא יאוחר מיום 21/6/18 ועל הנאשמת להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה בשוקן לא יאוחר משעה 12:00.

לא יופקד הרישיון, היא תחשב כפסולה מלנהוג מהיום, אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק גז"ד לידי ב"כ הנאשמת בפקס מספר: 099567798 ותוודא קבלתו על ידה.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ח, 22 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.